

[L. D. Rasmussen.]

der kan spørge om mere, end ti vise kan besvare; jeg kender ogsaa et gammelt Ord, der er værd at lægge sig paa Sinde til Tider, og det er, at man skal sige til i Tide og siden tie stille. Det er muligt, det ærede Medlem har lidt vanskeligt ved at sige til i Tide, det ved jeg ikke, der kan være Mulighed for Vanskeligheder; men derimod: siden at tie stille det ved jeg er komplet umuligt for det ærede Medlem.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard stillede det Spørgsmaal til mig, om man kan forvente, at der regelmæssigt vil indgaa en Slags Tillægsafgift fra Spritfabrikkerne til Staten. Jeg kan svare et ubetinget Nej, man kan ikke forvente, at man regelmæssigt kan faa en ekstra Fortjeneste fra Spritfabrikkerne, og det ved det ærede Medlem Hr. Korsgaard særdeles vel, han bør i hvert Fald vide det, for han har tidligere været med til at forhandle dette Spørgsmaal i Finansudvalget — det er nemlig ikke første Gang, der er Tale om, at man kan faa en ekstra Indtægt fra Spritfabrikkerne. Det ærede Medlem ved ogsaa, hvorfra den ekstra Indtægt stammer, han ved, at den fremkommer derved, at Spritfabrikkerne, der har Monopol paa Fabrikation af visse Spiritusvarer til Forbrug her i Landet, faar deres Priser fastsat en Gang for alle for det kommende Aar, og disse Priser fastsættes under Medvirken af Repræsentanter for Staten. Disse Priser er som Regel for høje, og efter at Spritfabrikkerne, naar Aaret er omme, har faaet, hvad der kan tilkomme dem af Indtægten, tilfalder Resten Staten efter visse særlige Bestemmelser i en Overenskomst mellem Spritfabrikkerne og Staten. Det ved det ærede Medlem særdeles vel, og derfor synes jeg, det er ganske upaakrævet at stille Spørgsmaal her, navnlig fordi det, hvis jeg skulde besvare Spørgsmaalet udførligt og gøre nærmere Rede for Forholdet, vilde tage meget lang Tid. Det er et Spørgsmaal, der rettelig hører hjemme i Finansudvalget, og saa bør det besvares skriftligt til Finansudvalget af vedkommende Minister.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): De mange Ord, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard brugte, og det, at en Kollega maatte ile ham til Hjælp og det, han sagde, har for hele Tinget og Offentligheden vist, at der ikke kunde rokkes et Ord ved den Kendsgerning, jeg fremdrog, at naar Rigshospitalet ikke fremmedes, skyldtes det ene og alene det kon-

servative Folkeparti, der, da Sagen under min Forgænger kom til Finansudvalget, ikke vilde nøjes med den Undersøgelse, dette foretog, eller med personligt Selvsyn derude, men forlangte Sagen forelagt paa ny som et selvstændigt Lovforslag til Undersøgelse i et særligt Udvalg. Det skete den 18. Marts. Og det ærede Medlem og hans Parti har Ansvaret for, hvad der senere skete.

Ole Bjørn Kraft: Det vil neppe lykkes den højtærede Forsvarsminister at faa nogen til at tro, at det konservative Folkeparti har Ansvaret for den Sabotering, som for Tiden finder Sted af de militære Bevillinger. Det Standpunkt, vi har indtaget, har vi kæmpet for med al den Alvor, man kan forlange. Jeg tror, at selv den højtærede Forsvarsminister maa være blevet overbevist om, at dette Spørgsmaal er af stor Alvor for os. Jeg har imidlertid bedt om Ordet for at konstatere, at den højtærede Forsvarsminister endnu ikke har udtalt sig angaaende Spørgsmaalet om Torpedobaade. Jeg vil bede den højtærede Minister ikke gøre Brud paa den naturlige Regel, at naar et af Tingets Medlemmer spørger, faar han ogsaa et Svar paa sit Spørgsmaal, og ikke forholde Tinget Oplysninger om, hvorvidt det er Ministerens Hensigt at gennemføre Bygningen af disse Torpedobaade efter den lagte Plan.

Korsgaard: Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at jeg forstaar ikke, at dette at stille Spørgsmaal her i Salen om Tal, der foreligger, skulde være noget, der ingen Interesse havde. Det er en Betragtning, jeg finder er højest besynderlig. Jeg har allerede een Gang forklaret det ærede Medlem, at jeg ønsker at indstille mig paa, at det er Rigsdagen, der afgør Tingene, og ikke Finansudvalget, uden Hensyn til hvem der sidder i det. Det ærede Medlem siger, at jeg skulde have sagt til i Tide. Jeg kan dog ikke sige til før med Hensyn til Tal, der er kommet frem, efter at jeg var Medlem af Finansudvalget; jeg har ikke haft anden Lejlighed til at tale om disse Tal end den, der her gives mig. Her har jeg altsaa ønsket at faa visse Oplysninger, og derved siger det ærede Medlem, at naar Tallene er der, er dermed alt sagt. Det viser en sørgelig Mangel paa Begreb om at se paa Tal, for Tallene i og for sig er aldrig det afgørende i et Regnskab, det afgørende er, hvorfor disse Tal fremkommer. Det er altsaa det, jeg har søgt at faa Klarhed over, men da de paagældende Ministre ikke selv havde Klar-